

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4CdoR/3/2026
Identifikačné číslo spisu: 6622203581
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:6622203581.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletého M. X.E., narodeného XX. Z. XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa matky S.. G. Z., narodenej X. N. XXXX, X., W. M. X, V. N., t. č. H. XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Andreou Oroszovou, Košice, Žižkova 19, a otca O. X., narodeného XX. M. XXXX, H., E. XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, Košice, Štúrova 20, o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu a o nariadení neodkladného opatrenia, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 78P/34/2025, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 25. septembra 2025, sp. zn. 23CoP/81/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice uznesením zo 6. augusta 2025, č. k. 78P/34/2025 - 1420 zamietol návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného Okresným súdom Lučenec uznesením č. k. 17P/59/2022 - 559 z 10. januára 2024 a zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. V odôvodnení konštatoval, že matka sa návrhom na začatie konania doručeným súdu 16. septembra 2022 domáha úpravy výkonu rodičovských práv a povinností o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že uznesením Okresného súdu Lučenec 17P/59/2022 z 10. januára 2024 bola upravená vyživovacia povinnosť otca na sumu 200 eur mesačne a II. výrokom bol upravený styk otca s maloletým M. každú párnú sobotu v mesiaci od 8.30 hod do 17.00 hod. a každú párnú nedeľu od 08.30 hod. do 12.30 hod. Súd prvej inštancie zamietnutie návrhu odôvodnil tým, že „návrh otca na zrušenie uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 17P/59/2022 - 559 z 10. januára 2024, ktorým súd upravil tak vyživovaciu povinnosť otca ako aj styk otca s maloletým, ako aj návrh otca na nariadenie nového neodkladného opatrenia, ktorým navrhol upraviť iba styk s maloletým, nie je dôvodný, nakoľko otec návrh na zrušenie uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 17P/59/2022 - 559 z 10. januára 2024 v časti úpravy výživného ničím neodôvodnil a čo sa týka návrhu na zrušenie uznesenia v časti úpravy styku ako aj návrhu na nariadenie nového neodkladného opatrenia na úpravu styku neuviedol skutočnosti, ktoré by znamenali ohrozenie dieťaťa a svedčili o potrebe okamžitého zásahu súdu. Súd prvej inštancie mal za to, že styk otca s dieťaťom je už upravený súdnym rozhodnutím a to uznesením

Okresného súdu Lučenec č. k. 17P/59/2022 - 559 z 10. januára 2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16. januára 2024. Uvedené skutočnosti svedčili záverom súdu, že nie sú splnené podmienky pre okamžitý zásah zo strany súdu nariadením neodkladného opatrenia v rámci konania o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie otca uznesením z 25. septembra 2025, sp. zn. 23CoP/81/2025 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že I. zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 17P/59/2022 - 559 z 10. januára 2024 vo výroku o úprave styku otca s maloletým M., II. určil, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým M. každý nepárny kalendárny týždeň v roku v čase od štvrtka od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod., III. určil, že otec je oprávnený maloletého M. prevziať v čase začiatku stretnutia v predškolskom zariadení, ktoré maloletý M. navštevuje a v prípade neprítomnosti maloletého M. v predškolskom zariadení je otec oprávnený maloletého M. prevziať v mieste bydliska matky a v čase ukončenia stretnutia je otec povinný odovzdať ho matke v mieste bydliska matky a IV. určil, že matka je povinná maloletého M. na stretnutie riadne pripraviť, v čase začatia stretnutia ho otcovi odovzdať a v čase ukončenia stretnutia ho od otca prevziať. Odvolací súd dal do pozornosti, že zo spisu nevyplývajú skutočnosti, že by styk syna s otcom bol v neprospech maloletého dieťaťa, keď otec má záujem o maloletého, je spôsobilý postarať sa o jeho potreby, nedopúšťa sa proti nemu takého konania, ktoré by signalizovalo potrebu obmedzenia styku (násílie, zanedbávanie, zneužívania, trestnej činnosti). Za podstatnú okolnosť odvolací súd považoval skutočnosť, že konanie v tejto veci začalo 16. septembra 2022 a doposiaľ nie je skončené, pričom neodkladné opatrenie, ktorým bol upravený styk otca s maloletým M., bolo nariadené 10. januára 2024, teda takmer pred dvomi rokmi. Zdôraznil, že maloletý M. sa narodil 27. júla 2021 a teda v čase nariadenia neodkladného opatrenia Okresným súdom Lučenec mal cca 2 a pol roka, dnes má viac ako 4 roky. Odvolací súd mal za to, že v živote dieťaťa vo veku maloletého M. je uplynutie približne jeden a pol roka (od vydania pôvodného neodkladného opatrenia do doručenia návrhu na zmenu na nariadenie nového neodkladného opatrenia) veľmi dlhý čas a z dôkazov, ktoré predložil otec, najmä z SMS komunikácie rodičov je osvedčené, že matka nepodporuje styk otca s maloletým M. a medzi rodičmi neexistuje spolupráca v tejto oblasti. Odvolací súd dospel k názoru, že otec môže dosiahnuť rozšírenie styku so synom len na základe súdneho rozhodnutia, pričom v konaní nebolo osvedčené, že vzťah otca so synom je taký zlý, aby nebolo v záujme maloletého rozšírenie styku s otcom. Zdôraznil, že konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých majú prebiehať s mimoriadnou rýchlosťou a vzhľadom na to, že od podania návrhu uplynulo viac ako 3 roky a meritórne rozhodnutie doposiaľ neexistuje, je legitímne a odôvodnené uvažovať o tom, že súd upraví styk otca s maloletým spôsobom, ktorý lepšie zodpovedá veku maloletého. Odvolací súd považoval za najlepší záujem dieťaťa v danom prípade najmä možnosť stretávať sa v dostatočnom rozsahu so svojím otcom a rozvíjať svoj vzťah s ním. Uzavrel, že vzhľadom na vzdialenosť medzi bydliskom otca a syna je výhodnejšie upraviť jeden dlhší interval stretnutia ako viac kratších - rodičov aj maloletého bude menej zaťažovať cestovanie v súvislosti s odovzdávaním maloletého a obaja rodičia (najmä otec) môžu viac času stráviť so synom podľa svojich predstáv, pričom vek maloletého už umožňuje aby navštevoval predškolské zariadenie a umožňuje aj to, aby u otca prespal. Z uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, zrušil pôvodné neodkladné opatrenie vo výroku o úprave styku a nariadil nové neodkladné opatrenie o úprave styku.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala matka (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Bola, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre napadnuté rozhodnutie, pričom vyššie uvedené nedostatky sú takej intenzity, že došlo k porušeniu práva matky na spravodlivý proces. Namietala, že odvolací súd vychádzal v napadnutom rozhodnutí z domnienok, ktoré neboli overené a preukázané, konkrétne že otec znižuje cestovanie, že dieťa bude chodiť do škôlky, že otec zvláda starostlivosť bez prítomnosti svojej matky, že dieťa je pripravené na 4-dňové odlúčenie od matky, pričom všetky tieto nepodložené domnienky odvolacieho súdu boli vyvrátené už pri prvom styku. Za relevantnú považovala najmä tú okolnosť, že od odchodu matky a maloletého zo spoločnej domácnosti s otcom maloletý pri otcovi prespal v zmysle napadnutého rozhodnutia jedenkrát od 4. decembra 2025 do 7. decembra 2025 a matka napriek jej niekoľkým žiadam o to, aby otec matku informoval, kde sa otec plánuje s

maloletým zdržiavať v čase nariadeného styku, túto informáciu od otca nedostala a otec jej ju z nepochopiteľných dôvodov nechcel dať. Ďalej namietala, že otec aj v minulosti počas nariadených stykov zámerne tajil miesto výkonu styku s maloletým, pričom matke na jej správy 6-krát neodpovedal a správy odignoroval, pričom neodpovedal ani kolíznej opatrovníčke. Takéto správanie otca podľa jej názoru vyvrátením jeho spolupráce a súčinnosti pri realizácii stykov. Tvrdenie odvolacieho súdu, že „vek maloletého umožňuje škôlku“, mala za vyvrátené, keďže otec pri prvej príležitosti nedal maloletého do škôlky, maloletého izoloval, nezúčastnil sa Mikulášskeho programu, ktorý bol pre maloleté dieťa dôležitý a odcestoval s ním do Košíc. Bola názoru, že bezdôvodným vynechaním návštevy škôlky otec narušil sociálne väzby a zaužívanú rutinu dieťaťa, čo nie je priaznivé pre jeho zdravý psychický vývoj. Poukázala na to, že tak Mestský súd v uznesení sp. zn. 78P/34/2025 zo 6. novembra 2025, ako aj odvolací súd sa nijakým spôsobom nevysporiadali s tým, že zo strany otca nebolo preukázané, ako a kde si otec predstavuje realizáciu žiadaného styku s maloletým, keď z jeho podaní - z jeho návrhu na nariadenie neodkladného oparenia a následne podaného odvolania proti zamietajúcemu uzneseniu totiž nie je absolútne zrejmé, ani to z neho nevyplýva, kde sa má styk otca s maloletým vykonať. Matka príkladom uviedla, že odovzdala maloletého otcovi 4. decembra 2025, matke otec odovzdal dieťa 7. decembra 2025 približne o 18:00 hod. v doslova zúboženom stave, maloletý bol uplakáný, mal kruhy pod očami, nevedel sa dojsť a bol extrémne vyčerpaný. V noci sa jeho stav výrazne zhoršil, mal opuchnuté mandle, matka s ním preto na druhý deň navštívila lekára, ktorý určil diagnózu Akútny zápal lymfatických uzlín a bola mu nasadená antibiotická liečba, pričom otec tento stav maloletého podceňoval. Bola názoru, že pre maloletého stále nie je prirodzené prespávať na noc inde, ako pri svojej matke, matka mu chýba natoľko, že celé noci plače a takáto zmena bez postupného adaptovania dieťaťa na prítomnosť otca pri jeho nočnom spánku bola celkom jednoznačne radikálna a určite nemôže byť v jeho záujme, keďže ani samotné dieťa nezvládlo zdravotne túto situáciu, čím sa vylučuje tvrdenie odvolacieho súdu o záujme maloletého na takomto styku. Matka poukázala na to, že dieťa sa ťažko prispôbovalo návratu do predškolského zariadenia po letných prázdninách a na svoju matku a jej prítomnosť je prirodzene navyknuté a takéto odlúčenie zvládalo ťažko, keď pri nástupe v septembri do predškolského zariadenia sa u maloletého opätovne prejavili aj problémy so spánkom a úzkostné stavy zvýšili jeho chorobnosť. Matka preto s maloletým bola na vyšetrení u pedopsychiatričky MUDr. Kataríny Farkasovej, ktorá v lekárskej správe z 13. októbra 2025 okrem iného uviedla, že odporúča kľudné výchovné prostredie vzhľadom ku jeho problémovej adaptácii už pri návrate do materskej škôlky a vzhľadom na znova pridružené poruchy správania aj spánku. V tejto správe sa uvádza, že maloletý má diagnostikované nočné hrôzy, má diagnostikovanú úzkosť z odlúčenia v detskom veku a má diagnózu inú zmiešanú poruchu správania a emotivity. MUDr. Farkasová vo svojom doporčení uviedla, že vzhľadom na všetky popísané ťažkosti maloletého v rámci psychickej indikácie navrhuje len postupne navyšovať styk s otcom. Matka namietala, že vzhľadom na tieto podstatné závery bolo absolútne nevhodné navyšovať styk maloletého s otcom takto radikálne bez adaptačného procesu a rovno na styk s tromi nočnými prespaniami. Za extrémny procesný exces odvolacieho súdu matka považovala neoboznámene sa krajského súdu s jej podaním, keď v bode 6. napadnutého uznesenia sa uvádza, že matka sa k odvolaniu otca nevyjadrila. Mala za nehorázne, ako odvolací súd nevyčkal na podanie matky k odvolaniu, keď právnej zástupkyňi matky zaslal výzvu na vyjadrenie k odvolaniu otca s lehotou 7 dní, ktorá matke uplynula 6. októbra 2025, kedy matka presne v tento deň zaslala na krajský súd v lehote a v zmysle výzvy vyjadrenie k odvolaniu otca. Poukázala na správu kolízneho opatrovníka, ktorý sa vyjadril, že neodporúča meniť režim stykov nariadením nového neodkladného opatrenia. Matka zastávala názor, že neexistuje a ani neexistoval jediný relevantný dôvod pre to, aby sa zasiahlo do zaužívanej a pre dieťa vyhovujúcej a prospešnej úpravy rodičovských práv a povinností v časti rozsahu stykov otca s maloletým upravených uznesením Okresného súdu Lučenec sp. zn. 17P/59/2022 z 10. januára 2024, ktoré však už dňom 10. októbra 2025 bolo právoplatne zrušené napadnutým rozhodnutím. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, prípadne zmenil a upravil styk otca s maloletým podľa jej návrhu.

4. Otec vo svojom vyjadrení k dovolaniu namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. M. X., ktoré bolo vedené pôvodne na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17P/59/2022 a v súčasnosti je vedené na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 78P/34/2025. Súčasťou úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. M., je

rozhodovanie o osobnej starostlivosti, ako aj úprava styku s tým rodičom do osobnej starostlivosti, ktorého nebude mal. M. rozsudkom vo veci samej, zverený. Mal za nesporné, že rozhodnutie napadnuté dovolaním matky nie je ani rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí a z uvedeného dôvodu proti nemu dovolanie podľa § 420 CSP nie je prípustné. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol.

5. Kolízny opatrovník sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

6. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa od 01. júla 2016 riadia ustanoveniami CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v § 76 až § 77a obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní „neustanovuje inak“, ak ide o prípustnosť dovolania v posudzovanej veci; prípustnosť dovolania matky bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) /ďalej aj len najvyšší súd/ po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastníčka konania zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje matka z § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a) až f) CSP; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii jednotlivých procesných väd konania v zmysle § 420 CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

11. Najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

12. Najvyšší súd nespochybňuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť - za istých predpokladov - tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“. Výpočet prípadov, v ktorých rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej, podal obdobným spôsobom najvyšší súd tiež v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/157/2017, 5Obdo/76/2016. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (pozri Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový

poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458).

13. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného Okresným súdom Lučenec uznesením č. k. 17P/59/2022 - 559 z 10. januára 2024 a zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 17P/59/2022 - 559 z 10. januára 2024 vo výroku o úprave styku otca s maloletým M., určil, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým M. každý nepárny kalendárny týždeň v roku v čase od štvrtka od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod., určil, že otec je oprávnený maloletého M. prevziať v čase začiatku stretnutia v predškolskom zariadení, ktoré maloletý M. navštevuje a v prípade neprítomnosti maloletého M. v predškolskom zariadení je otec oprávnený maloletého M. prevziať v mieste bydliska matky a v čase ukončenia stretnutia je otec povinný odovzdať ho matke v mieste bydliska matky a určil, že matka je povinná maloletého M. na stretnutie riadne pripraviť, v čase začatia stretnutia ho otcovi odovzdať a v čase ukončenia stretnutia ho od otca prevziať. V danom prípade dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nie je ani rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Z obsahu dovolania je zrejmé, že matka podala návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. M. X., ktoré konanie bolo vedené pôvodne na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17P/59/2022 a v súčasnosti je vedené na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 78P/34/2025.

14. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu.

15. V predmetnej veci však nejde ani o jeden z vymenovaných prípadov. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním matky nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože matka podala tak, ako bolo vyššie uvedené, pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia návrh vo veci samej a teda rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nekonzumuje vec samu.

16. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľkou namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

17. So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie matky nie je v zmysle § 420 písm. f) CSP prípustné, preto ho podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné odmietol.

18. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd nerozhodoval, nakoľko o ňom rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.